

Redacția și Administrația
Cluj Str. Jokai (fost Nicolae Iorga) Nr. 6

ABONAMENTUL plătit înainte: pe un an 16 000 Lei, pe 6 luni
8.000 Lei, pe 3 luni 4.000 Lei. Abonamentul de sprijin este dublu.
— Se poate plăti și prin cecul nostru poștal Nr. 40.646 —

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet
Inregistrată la Tribunalul Cluj sub Nr. 85 din 1938
Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946

Frontul Rugăciunii

Vieța e o luptă, atât în timp de războiu cât și în timp de pace. Nu ne-a spus oare Isus: „N'am venit să aduc pacea pe pământ, ci sabie?” Desigur, El n'a adus sabia de fier, ci sabia spiritului, prin care se despart cei buni de cei răi. La această luptă sufletească împotriva păcatului ne cheamă Mântuitorul atât în vreme de războiu cât și în vreme de pace.

În timp de războiu, luptele se dau pe diferitele fronturi.

Pentru timpurile de pace oamenii au încercat să formeze așa numitele Fronturi sau partide care vreau să lupte pentru o viață mai bună.

Dacă gândul le este curat și bun, n'au decât s'o facă, deoarece toți avem datoria să mergem înainte să luptăm spre mai bine.

Dar omul spune și Dumnezeu dispune, adică El hotărăște. Fără de El putem să muncim ziua și noaptea tot nu ajungem la niciun rezultat bun. „Toată noaptea ne-am trudit și nimica nu am prins” — îi spune Petru lui Isus. Dar îndată ce aruncă mreja la porunca Lui, abia o mai poate ridica de mulțimea peștilor.

„Fără de mine nimic nu puteți face”. Aceste cuvinte, spuse de Domnul, le uităm prea adeseori în ocupațiile noastre zilnice. Uităm să cerem ajutorul de sus.

Pe lângă atâtea fronturi câte avem, totuși ne lipsește un front foarte important: Frontul Rugăciunii. Căci, ce-ar fi când oameni în loc să se înșiruie în fronturi de bătaie, s'ar așeza în genunchi în front de Rugăciune? Nu am avea atunci și pace și tot binele așa cum e scris „căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui și toate celelalte vi se vor adăuga vouă”.

Vorba unui ministru creștin „Cel ce se roagă face mai mult

bine pentru omenire decât cei ce se bat”.

Și-ar fi mai multă cinste și mai multă dreptate în lume dacă oamenii s'ar ști ruga mai mult. Un deputat francez spunea: „Eu mă pun adeseori în genunchi și aceasta mă ferește de a mă arunca pe brânci înaintea oamenilor”.

Ori astăzi sunt prea mulți cei ce stau pe brânci înaintea

oamenilor și prea puțini cei ce stau în genunchi înaintea lui Dumnezeu.

E absolută nevoie ca toți creștinii să facem un Front al Rugăciunii. În țara noastră avem lipsă ca jumătate dintre români să-și aplece genunchii pentruca să se poată ridica cealaltă jumătate.

Pr. N. Pura

Unde-i demnitatea noastră?

Dumnezeescul nostru Mântuitor luminează neconținut lumea cu legile Bisericii Sale și ține deschisă vistieria bogăției de haruri pentru copiii Săi, — oamenii. Cu toate acestea cei mai mulți nu vor să se îmbogățească cu darurile Sale. Dimpotrivă ei se închid în vatra de cenușe și fum a lucrurilor pământești. Plăcerile ce le poate oferi lumea îi mulțumeste pe deplin și toate cărările lor duc spre ele.

Lumina și viața, care este însuși Hristos Dumnezeu, vrea să se dăruiească oamenilor. El se face cunoscut lor prin multe căi și pune la îndemâna tuturor toate mijloacele și cu totul gratuit pentruca fiecare om să poată ajunge la El, să-L poată avea.

De aceea este cu atât mai neînțeles faptul că femeia creștină s'a despartit în timpul de față mai mult ca oricând prin viața ei de rând cu scopuri apropiate de viața adevărată care este mai presus de fire.

Să descoperim păcatele, nelegiuirile și crimele femeilor! E bine și e necesar ca din când în când să se scrie „în nisipul timpului” păcatele oamenilor. Aceasta a făcut o Mântuitorul pentru că lumea era orbită de propriile păcate.

Sufletul feminin de astăzi este foarte deosebit. Femeia a ajuns într'o adâncă imoralitate în acest secol. Din această cauză a dezrădăcinat întreaga societate omenească din tăgașurile trainice în care a așezat-o secolele de civilizație creștină.

Ea a neglijat rolul ei principal de mamă și educatoare. În loc să progreseze cu avânt în măsura inovațiilor moderne, ca forță de susținere a societății, de consolidare a ei, dând vieții omenești armonia păcii, țintă a Bisericii creștine, ea a declinat dela acest rol alergând după o sumedenie de alte preocupări. Iar nenorocirea nu stă în preocupări în sine, acelea largesc doar cadrul ei de viață, ci în faptul că ele diminuează preocuparea principală într'un fel dăunător societății.

Noile preocupări au creat noul tip feminin, care nu numai că și-a croit alt program de viață față de acela pe care i l-a desemnat Creatorul ei, ci, cu o îndărătnicie și ură mare a înfruntat datorința de a fi Mamă.

Femeia a devenit „orice” în schimbul sublimii sale meniri... Și aceasta spune totul.

Leona Dr. Cluj

Drumul fericirii adevărate

Oboșiți de drum, zăpăciți de zăngănitul armelor și nemulțumiți de fericirea dată de un atac reușit în contra dușmanului, un grup de soldați trecea printr'un sat chiar într'o zi de sărbătoare. În sat nimeni nu se îndrepta spre biserică căci doar bărbații erau la luptă iar femeile fricoase stăteau închise în casă.

Clopotul suna parcă mai încet și la dangătul său nimeni nu pornea spre biserică. Soldații ștergându-și sudoarea se îndreptară spre biserică și cu toată oboseala intrară în ea.

De doi ani de când începuse războiul ei nu mai respiraseră decât aer cu miros de praf de pușcă, iar acum la mirosul de tămâie, sufletele lor se liniștiră și inimile li se deschideau la șoapta tainică de împăcare și rugăciune. Deodată, unul zise: „De mult n'am avut un drum atât de fericit”. În fericirea lor ostașii nu mai puteau dori nimic. Au găsit fericirea adevărată în biserică.

Și azi oamenii cu păreri de viață tulburi, oamenii cu inimile învinse și chiar oamenii care conduc destinele popoarelor, și mai ales aceștia, să încerce, nu-i nevoie într'o catedrală mare dela oraș ci și într'o biserică simplă dela sat, și cu siguranță așa ca și soldații din războiu, într'o atmosferă cu miros de tămâie vor afla calea spre adevărata fericire.

Simeon Pop

Tăcere

Despre trei lucruri, nu te grăbi să vorbești: despre Dumnezeu, până ce nu-ți întărești credința în El; despre păcatul altuia, până ce nu-l cunoști pe al tău; și despre ziua de mâine, până ce nu se luminează de ziua.

N. VELIMIROVICI

Frate Ioane,

Dumnezeu cel bun și mare, sfânt și drept, veșnic, atotștiutor și atotputernic a făcut pe om pentruca omul să-L cunoască, să-L iubească, să-I slujească și astfel să dobândească viața veșnică.

Așa am învățat cu toții, frate Ioane, când eram mici și după aceste sfinte învățături au trăit moșii și strămoșii noștri atâtea veacuri.

Iată însă că pe lângă noi care ținem cu tărie la legea creștinească, se mai găsește ici, colo câte un prooroc mincinos, unealtă a diavolului, care se lăfăiește în întuneric, bătându-se cu pumnul în piept că este necredincios.

Sus și tare, căutând adepți întru a sa necredință, necredinciosul zbiară făcând spume la gură:

— Dumnezeu nu există, lumea s'a făcut la întâmplare, o viață viitoare nu este, raiul e bun pentru îngeri și vrăbii. Totul e minciună și înșelăciune, născociri de-ale preoților.

Câte vorbe, atâtea neadevăruri ieșite din capete seci și bolnăvicioase îndrugă dușmanii credinței noastre din dorința satanică de a distruge Biserica Domnului Hristos. Nu știu aceste unelte ale diavolului că zdruncinătura lor e zadarnică, deoarece Hristos — ale cărui vorbe nu vor trece — va fi cu noi creștinii până la sfârșitul veacurilor, iar porțile iadului nu vor birui Biserica.

Datoria noastră, frate Ioane, este să ne rugăm fierbinte pentru întoarcerea necredincioșilor la sânul Sf. Maici Biserici, căci — după cum spune Sf. Carte — „soiul acesta (de diavoli) nu se scoate decât cu rugăciune și post“ (Mat. 17, 20).

Iar celor necredincioși — spre binele neamului nostru — să le amintim adevărul ce ni-l învață istoria lumii, că un popor cu cât se va apropia mai mult de Dumnezeu, cu atât va fi mai fericit, iar cu cât se va îndepărta, cu atât va fi mai nefericit.

Cu bine și cu sănătate.

Bașea Vasile
Sagna-Roman

Hoțul și moliile

Dacă te-ai îmbogățit numai cu ceea ce pot să fure hoții, ori moliile să mănânce, cu ce vei rămânea după ce hoții, și-au furat averea și moliile și-au mâncat-o?

N. V.

ISUS HRISTOS

Isus Hristos e una cu Dumnezeu Preasfântul,
Cum una este limba cu glasul, cu cuvântul,
Cum una este floarea cu dulcele-i miros
Și una e izvorul cu șipotu-i voios.
Așa cum mândrul soare e una cu lumina
Și crengile la arbori sunt una cu tulpina.

El *Calea* e pe care, mergând nu rătăcim,
Ci ne urcăm în țara cu viers de heruvim;
El este *Adevărul*, e farul luminos,
De-a cărui strălucire sunt toate mai prejos;
Isus Hristos e *Vieața*, e viața fără care
Noi bieteile mlădițe murim fără suflare.

DUMITRU C. MICU

Rozete spirituale

Vreți lume nouă? Veniți cu inimi noi.

Se zice că cine deschide o școală închide o temniță. Dar cine închide o biserică, deschide două ocale.

O gură care caută urechi, nu va spune niciodată lucruri mari.

Toate turmele bălciurilor n'au lăsat adata moștenire viitorului, cât puținii înțelepți ai pustului.

Când încalceți pe vorbe goale ajungi în bălciu. Când încalceți pe înțelepciune, pășești spre pustiu.

Când se face statule răutății, cei buni vor fi uciși cu cele mai nobile fapte ale lor.

Pacea eternă e un vis al nepuinței omenești.

Din toate cuceririle biruitorilor nu rămâne nimic decât serviciile ce le aduc spiritului.

Forța brutală — cu timpul — capitulează todeauna în fața tăriei spirituale.

Gândurile mari, stropite cu sânge, sunt biruințe mari.

Uneori lumea face înmormântări pompoase celor pe care ea i-a omorât.

Dacă vrei ca ideile tale să cucerească până și cele mai reacționare inimi, înarmează-le cu credință și sacrificiu.

Bărcile popoarelor, plutind pe marea istoriei, fără un cârmaci bun, vor fi răsturnate de peștii destinați frigarilor lor.

Cel mai puternic echilibru social este măsurarea dreptului cu măsura datoriei.

Dumnezeu pedepsește păcatele popoarelor aici pe pământ.

Nu te încrede în omul ale cărui vorbe de azi nu se mai întâlnesc cu cele de ieri.

Toți aplaudăm principiul egalității și toți vrem să fim egali numai cu cei mai mari.

Nădejdea noastră n'are dreptul să fie nemărginită, dacă iubirea ne este îngădită de hotare.

Orice bine trebuie făcut bine.

ANTON CRISAN

Vrednicie

Când ai bogăție, cugetă cum vei îndura cu vrednicie sărăcia.

Când ești fericit, cugetă cum vei îndura cu vrednicie nefericirea.

Când te laudă oamenii, cugetă cum vei îndura cu vrednicie defăimările lor.

Iar în toată viața ta, cugetă cum vei muri cu vrednicie.

Minunea

Fapta bună e minunea care face două inimi fericite.

Fapta rea este lipsa minunii, care usucă două inimi.

Omul folositor

Cel mai folositor om pentru societate nu-i todeauna acela care este cel mai văzut și despre care tot poporul aude vorbindu-se; ci, adesea, acela care, în ascuns se roagă lui Dumnezeu pentru popor și pe care îl ascultă Dumnezeu.

Pierdere

Tot ce-ai pierdut pentru Dumnezeu, ai păstrat; tot ce ai păstrat pentru tine, ai pierdut.

Porunca iubirii

De mă iubiți, păziți poruncile mele (Ioan 14, 15).

Citind Biblia sau orice altă carte religioasă, cuvântul cel mai des întâlnit este cuvântul „iubire“ sub toate formele lui. De pe amvon deasemenea; adeseori auzim cuvântul în diferite expresiuni: „să vă iubiți!“, „preocuparea de frunte să vă fie iubirea tuturor“, „semnul creștinilor primelor veacuri, al celor de azi și de totdeauna este tot iubirea“. Și astfel se repetă mereu, fie în scris, fie prin graiu viu. Cu toate acestea mulți cititori și ascultători, dar mai ales cititori, trec cu privirea foarte ușor peste rândurile printre care întâlnesc cuvântul amintit.

„Iubirea“ este un cuvânt propriu scrisului biblic, împrumutat de preoți și prin urmare fără vreo importanță deosebită. Este, pur și simplu, o podoabă a scrisului bun sau a vorbirii frumoase; fără conținut, abstract, gol, și cu care preoții mai mult s'au familiarizat decât vreau a nume să spună ceva. Iată o părere. Părerea unor creștini ai veacului nostru și care pe deasupra se pretind și culți.

Cu părere de rău semnalăm că acești vizaji n'au ajuns încă la cunoașterea și convingerea că cel mai mare lucru din viața omului și a omenirii este iubirea. Aceasta este binefacerea așteptată de omul tuturor timpurilor: învățătura unui Hristos Dumnezeu, religia iubirii, iubirea, Evanghelia lui Hristos, Legea Lui! Cele 19 veacuri și jumătate n'au propovăduit decât iubire. Acea iubire, poruncă divină, pe care Fiul Omului a poruncit-o și o poruncește prin cuvintele: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău. Aceasta e prima și cea mai mare poruncă. Iar a doua asemenea acesteia: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Întru aceste două porunci se cuprinde toată legea și proorocii (Mat. 22, 37-40).

Iubire de Dumnezeu și iubire de semenți, iată Legea, toată Legea lui Hristos: Legea a iubirii.

Prin patimile și drama de pe culmea Golgotei și a suferințelor, Mântuitorul a arătat omenirii și măsura iubirii: „să vă iubiți unul pe altul precum v'am iubit eu pe voi și voi să vă iubiți unul pe altul“ (Ioan 13, 34).

Acestea toate le-a spus însuși Hristos și, pe acestea le nesocotești tu, frate, care iai iubirea drept o vorbă de clacă.

Păziți cea mai mare poruncă a Dumnezeului iubirii.

Grigore Topan

Pentru familia creștină

Temeiurile morale ale familiei creștine

de I. Agârbiceanu

Primul temei moral al familiei creștine este ca părinții să aducă în familie un suflet sănătos.

Acesta nu-l cere și nu-l cercetează legea civilă. Ea nu te oprește dela întemeierea unei familii chiar dacă ai fi călcat, pe rând, fiecare din cele zece porunci, — numai să nu-ți fi îmbolnăvit trupul, de suflet puțin îi pasă.

Dar Evanghelia cere pentru familia creștină nu numai sănătate trupească, ci sănătate sufletească.

Sănătatea sufletească ce se hrănește și se întărește din ținererea poruncilor dumnezeiești, este, de altfel, singura paznică sigură și a sănătății trupești, atât înainte de căsătorie, cât și după căsătorie.

Iată un adevăr ce se dovedește în fiecare zi din viața omului, și care nu poate fi zdruncinat de nimeni. El, mai mult decât ori ce, face din familia creștină, vatră de sănătate trupească, izvor de copii mulți și sănătoși.

Dar cum vor crește și cum vor învăța niște părinți plini de toate păcatele: necredincioși, nereligioși, fără rugăciuni, fără a merge la biserică, mincinoși, mândri, egoiști, lacomi, cu gura plină de sudalme, certăreți, hoți, prea curvari, — cum vor putea griji de sufletul copilului lor? Cum îl vor putea învăța să facă ceea ce ei calcă în picioare? Ce pildă le vor da copiilor lor?

Și dacă e un păcat greu și o pagubă națională, să aduci pe lume stărpituri ca trup, tot așa de mare, ori și mai grea pagubă și păcat este să umpli lumea și țara cu niște copii stricați și blestemați, cu niște stărpituri morale, de care țara și neamul nu vor avea niciun folos. Stărpiturile trupești mor curând, ori ajung în spitale; stărpiturile sufletești trăesc mult, dacă nu ajung în închisori sau în ștreang, cum se întâmplă de atâtea ori.

Al doilea temei moral, al familiei creștine, este îndatorirea la muncă, la câștigarea cu hărnicie a pâinei de toate zilele în sudoarea frunții.

Lozinca familiei creștine este: „Roagă-te și lucrează”.

Legea morală, anume, pune lenea între păcatele capitale, principale, și toți cei leneși vor avea să răspundă nu numai în fața familiei lor, a societății sau a statului, ci și înaintea lui Dumnezeu. Pilda Mântuitorului cu talanții este hotărâtoare pen-

tru acest adevăr. Leneșul care-și ascunde talantul în pământ va fi pedepsit nu numai în lumea aceasta, ci și în viața viitoare.

Această convingere e leacul cel mai bun împotriva lenei pentru ori care creștin.

Altfel, cu toate legile civile care obligă la muncă, sunt destui părinți leneși care nu se îngrijesc nici de cele trupești, nici de cele sufletești pentru copiii lor.

Dacă e mare păcat ca din lenea părinților copiii să rabde de foame, sau să umble zdrențuroși, tot păcat greu e ca din lene și comoditate să nu-i învețe rugăciunile, să nu-i ducă la biserică, să nu-i învețe poruncile, să nu le arate în fiecare ceas ce este bine și ce este rău, să nu le supravegheze cărările, cu un cuvânt să nu se intereseze de creșterea și educația lor.

Și sunt mai mulți părinți care din lene și comoditate nu se interesează de cele sufletești ale copiilor lor, decât cei care îi lasă să flămânzească sau să umble în zdrențe.

Al treilea temei moral al familiei creștine este îndelunga răbdare a soților, fără de care familia lor se poate clătina în orice zi, și se poate împrăstia.

Pentru că, chiar dacă cei doi soți au toate însușirile bune de mai sus, ca orice om vor avea și destule slăbiciuni. Căci nu este om desăvârșit în lume. Și slăbiciunile, scăderile, de obicei nu se văd înainte de căsătorie ci numai după cununie, când încep a trăi împreună.

Unul are o fire iute, iritabilă, gata la izbucniri violente și la ceartă; altul e bănuitor, nu are încredere în soțul de căsătorie; altul dacă se mânie nu se mai desmânie cu zilele sau chiar cu săptămânile; altul nu se împacă cu părinții celuilalt și din cauza lor face traiu rău în casă; altul e mincinos, flecar, încât nu poți da nimic pe vorba lui...

Și cine ar putea să numere toate slăbiciunile pe care le poate avea un om, și cu care intră și în căsătorie, ori pe unele și le câștigă numai după ce s'a căsătorit?

Toate acestea mizerii ale firii omenești nu pot fi suportate, biruite decât prin virtutea creștinească a răbdării.

Unde această virtute nu este, familia, viața familiară, se schimbă în iad. Certe, mâniile, bătăile, se țin lanț. Copiilor li se dă cea mai nenorocită pildă. Deci nu se mai interesează părinții. Și de cele mai multe ori

unde nu este răbdare împrumutată între soți, sfârșitul este despărțirea, divorțul. Cel puțin optzeci la sută din despărțiri sunt cerute de soți pe temeiul că „nu se potrivesc la caracter”.

Dar ce om se potrivește cu celălalt? Mai ales cum se poate potrivi la fire intru toate un bărbat cu o femeie? Căci două frunze de pe același arbore și încă nu sunt intru toate la fel, dar încă om cu om! Varietatea aceasta e lăsată de însuși Dumnezeu. Ea nu poate fi desființată; nu pot avea toți oamenii același caracter, dar legea morală a răbdării ne obligă să ne înțelegem unii pe alții, să ne răbdăm împrumutat slăbiciunile, chiar să ne iertăm împrumutat păcatele, pornind mereu dela adevărul că fiecare avem slăbiciuni.

Fără ținerea acestei legi morale care ne poruncește „să ne purtăm unul altuia sarcinile”, familia creștină nu poate fi cuibul cald în care să poată crește copii sănătoși ca trup și suflet, — și adeseori ajung un iad, ori se desface și se risipește.

Al patrulea temei moral al familiei creștine asupra căruia vom mai stăruii — pentru că ar mai fi și altele — este îndatorirea la jertfă. Părinții buni, creștini adevărați, sunt în stare să facă și lucruri nespuse de mari, să aducă jertfe pentru casa și copiii lor.

Să ne gândim numai la ceea ce este în stare să facă o mamă adevărată pentru copilul său bolnav! Câte nopți nedormite, cât plâns, câtă alergare, câtă supărare și durere nu trebuia să rabde!

Părinții care nu sunt în stare să renunțe la unele plăceri și distracții ale lor de dragul și binele copiilor, nu vor întemeia și păstra o familie sănătoasă și fericită, nu vor crește copii buni, și morali. Femeia ulițarnică, femeia ce nu poate renunța la plăcerile și distracțiile ei, nu va fi niciodată o mamă bună, pentru că traiul familiar cere adeseori ca ea să renunțe la toate acestea.

Femeia care nu se împacă cu povara sarcinii, care nu-și vrea trupul urât pentru o vreme, care vrea să fie mereu ușoară și sprintenă și să placă tuturor — chiar dacă nu în chip păcătos — care nu-i în stare să-și jertfească vanitatea și dorința de a plăcea, de obicei a suferi de sarcină, ori dacă nu s'a putut feri ușor se va gândi să lepede fătul. Legea morală, cu răspundere în fața

conștiinței și a lui Dumnezeu frica de pedeapsa Domnului e singurul mijloc sigur pentru ca părinții să-și poată aduce jertfa lor de câte ori e lipsă, pentru familie și pentru copii.

O familie creștină întemeiată pe o căsătorie care va întruni cerințele arătate mai înainte, va fi o vatră de sănătate trupească și sufletească.

În astfel de familie vor crește nu numai buni cetățeni ai țării, ci și buni cetățeni ai împărăției lui Dumnezeu și moștenitori ai vieții veșnice.

Este o cinste nespuse dată de Dumnezeu părinților ca ei să conlucreze cu El la aducerea de oameni noi în lume, să sporească numărul fiilor lui Dumnezeu pe pământ, și, printr-o bună și creștinească educație, să crească și numărul fericitorilor care vor popula împărăția raiului.

Adevărul acesta creștin, — pentru cine vrea să-l înțeleagă — este îndemnul cel mai puternic pentru orice om de a face din familia lui cu adevărat o vatră a sănătății trupești și sufletești, ținând seama de cerințele unei astfel de familii, așa cum s'a văzut mai sus.

Se gândesc părinții creștini la acest adevăr cutremurător: că lor le este dat să sporească în lume numărul fiilor lui Dumnezeu, și să umple locul fericirii veșnice cu tot mai mulți oameni?

Cinstea aceasta negrăită, ea singură, și ar fi de ajuns pentru a înțelege rostul și prețul căsătoriei și al familiei creștine.

Iată, Eu stau la ușă

Apocalips 3,20

Sunt oameni care se plâng că au căutat pe Dumnezeu și nu l-au găsit. Însă dragostea Lui este așa de mare, că nu ne lasă să facem drumul spre Dânsul, ci dimpotrivă vine El spre noi. El bate la ușă. Tatăl este aici chiar lângă noi. Adesea am făcut multe drumuri și L-am căutat departe, când El se află chiar lângă ușa noastră.

Aci se găsește taina celor mai multe descurajări, căci noi cerem să vedem pe Dumnezeu, când îl avem deja, când El este todeauna cu noi.

Așa dar, nu-i nevoie să căutăm pe Dumnezeu, ci să-L recunoaștem; dar adesea privirile noastre sunt așa de mult atrase de lucrurile pământești, sau de încercări de suterințe, că nu-L mai putem desluși.

T. M. VASILESCU

Fel de fel

Părintele din Sumurduc anunță că duminică 13 Octombrie a. c. se vor ține în comuna Sumurduc jud. Cluj, adunare duhovnicească, cu care ocazie vor intra în Ordinul Sf. Pocăințe mai multe persoane. Adunarea se va ține sub conducerea p. Vasile Chindriș de la Cluj. Frații și surorile terțiare din jur sunt invitați a lua parte.

Comisia economică pentru Balcani a adoptat propunerea franceză de a se introduce o clauză în tratatul de pace cu România prin care să se garanteze libertatea de navigație pe Dunăre. Articolul prevede convocarea unei conferințe care să stabilească reglementarea navigației pe acest fluviu. Hotărârea a fost luată cu 8 voturi contra 5. Conferința se va ține la șase luni de la intrarea în vigoare a tratatului de pace cu România. La această conferință vor participa cele patru mari puteri și reprezentanții statelor prin care trece Dunărea.

La Praga s'a semnat un acord economic între Cehoslovacia și Jugoslavia. Acest acord este valabil până la 31 August 1948 și permite schimburi de bunuri fundamentale pentru ambele țări.

Banca Internațională publică un raport în care arată că este gata să dea împrumuturi țărilor care consimt că au nevoie de împrumut. Până acum au cerut împrumuturi următoarele țări: Franța, Cehoslovacia, Polonia și Chile.

Comitetul conferinței pentru Palestina a cazut de acord asupra textului său revizuit cu privire la punerea în aplicare a planului arab în vederea realizării în Palestina a unui stat independent.

În Grecia nu s'a putut forma încă un nou guvern.

Situația strâmtorilor a ajuns în discuția departamentului de stat Nord-american. Guvernul turc a rugat guvernul Statelor Unite să-și spună părerea despre Dardanele, în legătură cu ultima notă sovietică, înaltele personalități militare și diplomatice întrețin convorbiri în privința aceasta.

Unchiul regelui din Egipt, fost regent, a fost însărcinat cu formarea noului guvern egiptean.

Consiliul economic și social a ONU-lui a hotărât înființarea unui fond internațional al copiilor.

Uniunea Sovietică a numit ca ambasador la Londra pe d. George Zarubin, care a fost până acum ambasador al U. R. S. S. la Ottawa.

Vicepreședintele guvernului provizoriu indian a declarat că politica noului guvern este de a întretine relații de prietenie cu toate țările.

Ziarul englez „Daily Express” care apare la Londra are cel mai mare tiraj din lume. Se tipăresc zilnic 3.800.000 de exemplare.

Un pod de peste râul Ille, de lângă München s'a prăbușit sub greutatea unei mașini ce transporta echipele de tineri la o serbare dată de administrația militară nordamerică. Sunt 4 morți și peste 200 de răniți.

Tribunalul militar internațional de la Nürnberg și-a încheiat lucrările, pronunțând sentința în procesul criminalilor nazisti.

S'au pronunțat următoarele condamnări:

Goering: condamnat la moarte prin spânzurătoare.

Hess: închisoare pe viață.

Ribbentrop: moarte prin spânzurătoare.

Keitel: moarte prin spânzurătoare.

Kaltenbrunner: moarte prin spânzurătoare.

Rosenberg: moarte prin spânzurătoare.

Frank: moarte prin spânzurătoare.

Frik: moarte prin spânzurătoare.

Streicher: moarte prin spânzurătoare.

Funk: închisoare pe viață.

Doenitz: 10 ani închisoare.

Raeder: închisoare pe viață.

Schirach: 20 ani închisoare.

Sauckel: moarte prin spânzurătoare.

Jodl: moarte prin spânzurătoare.

Seyss Inquart: moarte prin spânzurătoare.

Speer: 20 ani închisoare.

Neurath: 15 ani închisoare.

Bormann: moarte prin spânzurătoare.

Schacht, Papen, Fritsche, achitați.

Executarea celor condamnați va avea loc la Nürnberg la 26 Octombrie.

Condamnații au primit drept de recurs în timp de 4 zile.

La Bombay și Calcutta au avut loc în ultimele zile noi ciocniri sângeroase. Au fost numeroși morți și răniți. Poliția a deschis foc în repetate rânduri.

A doua grevă a marinarilor americani a început. 25.000 de ofițeri și marinari au încetat lucrul în porturile din Atlantic și Pacific.

S'a făcut un nou acord comercial între Rusia și Bulgaria, prevăzând un schimb de mărfuri între cele două țări.

Primul ministru al Cehoslovaciei a anunțat că 3 milioane de germani sudeți au fost evacuați.

Restricțiile de circulație în zona britanică din Germania au fost suprimate, cu începere de la 6 Oct.

Între Turcia și Austria se vor relua în curând relațiile diplomatice. Nu se știe însă cine va reprezenta Turcia pe lângă guvernul din Viena.

Organizațiile sindicale de la Dehi au adresat guvernului provizoriu al Indiei un memorandum în care este exprimată cererea de a se pune capăt regimului de teroare, de a se pune în libertate cele 4—500 persoane arestate și de a se opri tratamentul neuman al deținuților politici din închisori.

Apocăpe 2000 de persoane, majoritatea nazisti, au fost arestate în zona apuseană a Austriei, într-o razie menită să ducă la prinderea criminalilor de război și a celor bănuiți de activitate pronazistă. Razia a fost ordonată de ministerul de interne.

Negocierile anglo-egiptene au fost întrerupte. Criza ministerială a pus sfârșit misiunii delegației însărcinate să negocieze cu englezii încheierea unui nou tratat de alianță, dat fiind că primul ministru demisionar era șeful delegației egiptene. Urmează ca noul guvern să indice viitoarea atitudine a Egiptului.

Jugoslavia a respins protestul grec, dat de misiunea greacă din Belgrad pe data de 23 Septembrie anul curent, referitor la pretinsa violare a frontierelor Greciei din partea iugoslavilor.

Delegația română la conferința de pace s'a reîntors la Paris.

Cercurile politice din jurul guvernului afirmă că în cursul acestei săptămâni se va ține un consiliu de miniștri, care se va ocupa de chestiunea alegerilor, urmând a se pronunța asupra datei convocării corpului electoral.

Imediat după convocarea corpului de alegători se vor depune candidaturile.

Elevii rămași repetenți vor fi reexaminați. **Ministerul Educației Naționale** a aprobat reexaminarea elevilor rămași repetenți la examenul de corigență din pricina unei singure materii.

Reexaminarea se va face în condițiile art. 150 din regulament, adică la școala pe care a urmat-o elevul și în comisie formată din trei profesori.

România trebuie să restituie vasele națiunilor unite în perfectă stare.

D. Vengherov, ministrul Poloniei la București, a sosit în țară.

Aviz către cititori

S'a ridicat prețul gazetei. Încă în luna Septembrie la toate ziarele s'a urcat prețul cu cel puțin 50 de procente, pentru că s'a ridicat și prețul hârtiei, lucrului și a taxelor poștale.

Ridicarea abonamentului însă nu privește pe cei care l-au achitat înainte, ei doar pe restanțieri și pe cei ce se abonează după 1 Octombrie 1946.

Cine înainte de 1 Oct. c. a achitat 10.000 Lei pe un an, are plătit 52 de numere de gazetă de câte 4 pagini. Cine a plătit 5000 Lei, are drept la 26 gazete, iar cine a plătit pe 3 luni 2500 Lei va primi în această sumă 13 numere de gazetă. S'au primit bani de la toți cari ne-au trimis până acum prin cec sau mandat poștal.

Abonamentul nou este de 16.000 anual, 8.000 pe jumătate de an și 4.000 pe trei luni.

Exemplarul simplu de 4 pagini se va vinde cu 300 Lei. Abonații însă vor avea favorul de a primi în prețul abonamentului și numerile mari de sărbători, festive, sau cu suplimente ocazionale.

Fiind gazeta noastră în reorganizare, prin concursul și înțelegerea bună a cititorilor, sperăm a face curând din „Vieța Crestină” una din cele mai bune publicații din țara noastră.

Dacă au ridicat prețul până și ziarele de propagandă, sau acelea care au fonduri și subvenții ori trăiesc numai după publicitate și reclame, față de noi, care n'avem nimic din toate acestea, nu putem crede că se va afla cineva atât de strâmt la inimă și minte ca să nu ne înțeleagă motivul prin care am fost constrâși și noi la această măsură.